

Frater tuus hic mortuus erat et revixit.

✠ Lécctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

- ¹ Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.
² Et murmurábant pharisæi et scribæ dicéntes: «Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis».
³ Et ait ad illos parábolam istam dicens:

[4-11 a]

- ^{11 b} «Homo quidam habébat duos fílios.
¹² Et dixit adulescéntior ex illis patri: “Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit”. Et divisit illis substántiam.
¹³ Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.
¹⁴ Et postquam ómnia consummáset, facta est fames válida in regióne illa, et ipse cœpit egére.
¹⁵ Et ábiit et adhæsit uni cívium regiónis illíus, et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos;
¹⁶ et cupiébat saturári de síliquis, quas porci manducábant, et nemo illi dabat.
¹⁷ In se autem revérsus dixit: “Quanti mercennárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo.
¹⁸ Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi:

Pater, peccávi in cælum et coram te
¹⁹ et iam non sum dignus vocári fílius tuus;
fac me sicut unum de mercennáriis tuis”.

²⁰ Et surgens venit ad patrem suum.

Cum autem adhuc longe esset,
vidit illum pater ipsíus
et misericórdia motus est
et accúrrens cécidit supra collum eius
et osculátus est illum.

²¹ Dixítque ei fílius:

“Pater, peccávi in cælum et coram te;
iam non sum dignus vocári fílius tuus”.

²² Dixit autem pater ad servos suos:

“Cito proférte stolam primam et indúite illum
et date ánulum in manum eius
et calceaménta in pedes

²³ et addúcite vítulum saginátum,

occídite et manducémus et epulémur,

²⁴ quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit,
períerat et invéntus est”.

Et cœpérunt epulári.

²⁵ Erat autem fílius eius sénior in agro
et, cum veníret et appropinquáret dómui,
audívit symphóniam et choros,

²⁶ et vocávit unum de servis

et interrogávit quæ hæc essent.

²⁷ Isque dixit illi:

“Frater tuus venit,

et occídit pater tuus vítulum saginátum,
quia salvum illum recépit”.

²⁸ Indignátus est autem et nolébat introíre.

Pater ergo illíus egréssus cœpit rogáre illum.

²⁹ At ille respóndens dixit patri suo:

“Ecce tot annis sérvio tibi

et numquam mandátum tuum prætérii,

et numquam dedisti mihi hædum,
ut cum amicis meis epulärer,
³⁰ sed postquam filius tuus hic,
qui devoravit substantiam tuam cum meretricibus,
venit,
occidisti illi vitulum saginatum”.

³¹ At ipse dixit illi:
“Fili, tu semper mecum es,
et omnia mea tua sunt;

³² epulári autem et gaudére oportébat,
quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit
perierat et invéntus est”».

Verbum Dómini.